

§ 6. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Rycerski Kierz” obszar lasu o powierzchni 43,52 ha w Leśnictwie Jednaczewo Nadleśnictwa Łomża, położony w gminie Łomża w województwie łomżyńskim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1975—1985 jako oddział lasu 21. Celem ochrony jest zachowanie ginących zbiorowisk grądu czyścowego oraz fragmentu dąbrowy świetlistej.

§ 7. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Łokieć” obszar lasu o powierzchni 139,50 ha w Leśnictwie Kuzie Nadleśnictwa Nowogród, położony w gminie Zbójna w województwie łomżyńskim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1975—1985 jako oddziały lasu 44, 45, 46, 47, 48. Celem ochrony jest zachowanie w stanie naturalnym torfowisk niskich i wysokich, wraz z otaczającymi zbiorowiskami leśnymi naturalnego pochodzenia, charakterystycznych dla Puszczy Kurpiowskiej.

§ 8. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Dąbrowa Brzeźnicka” obszar lasu o powierzchni 6,47 ha w Leśnictwie Brzeźnica Nadleśnictwa Krzystkowice, położony w gminie Brzeźnica w województwie zielonogórskim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1976—1986 jako oddziały lasu 148 h (część), 156 h, j. Celem ochrony jest zachowanie fragmentów grądu oraz dąbrowy świetlistej z licznymi dębami pomnikowymi.

§ 9. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Szlarnia” obszar lasu o powierzchni 278,32 ha w Leśnictwie Zofianka Partyzanckiego Parku Pamięci Narodowej „Lasy Janowskie”, położony w gminach Janów Lubelski i Dzwola w województwie tarnobrzesckim, oznaczony w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na lata 1976—1985 jako oddziały lasu 341, 342, 343, 344 a, g, h, i, j, 365, 366 a, c, d, g—j, 386, 387, 388, 389 c, g, h, 406, 407, 408, 409 a. Celem ochrony jest zachowanie fragmentu dawnej Puszczy Solskiej, obejmującego głównie drzewostany naturalnego pochodzenia ze znacznym udziałem jodły.

§ 10. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Źródła Borówki” obszar lasu i źródeł rzeki Borówki o powierzchni 21,99 ha w Leśnictwie Pszczonów Nadleśnictwa Skierniewice, położony w gminie Maków w województwie skierniewickim, oznaczony w planie urządze-

nia gospodarstwa leśnego na lata 1984—1993 jako oddziały lasu 267 g, 268 b, c, 281 d, f, 282 a. Celem ochrony jest zachowanie zbiorowisk leśnych grądu, boru mieszanego i sosnowego oraz swoistych cech krajobrazu.

§ 11. Na obszarze rezerwatów zabrania się:

- 1) wycinania drzew i pobierania użytków drzewnych, z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego,
- 2) zmieniania stosunków wodnych, jeżeli taka zmiana mogłaby w sposób istotny naruszyć warunki ekologiczne,
- 3) zbierania ziół leczniczych i innych roślin oraz zbierania owoców i nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnowienia lasu,
- 4) pozyskiwania ściółki leśnej i pasania zwierząt gospodarskich,
- 5) niszczenia gleby, pozyskiwania kopalin i torfu,
- 6) zanieczyszczania wody i terenu, wzniesienia ognia oraz zakłócania ciszy,
- 7) stosowania wszelkich środków chemicznych,
- 8) niszczenia i uszkodzania drzew i innych roślin,
- 9) polowania, chwytania, płoszenia i zabijania dziko żyjących zwierząt, niszczenia gniazd, wybierania jaj i piskląt wszystkich gatunków ptaków; w rezerwacie określonym w § 9 dopuszcza się odstrzał redukcyjny zwierzyny płowej i dzików, po uzgodnieniu z wojewódzkim konserwatorem przyrody,
- 10) wznoszenia budowli oraz zakładania i budowy urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
- 11) umieszczania tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną rezerwatu,
- 12) przebywania poza miejscami wyznaczonymi,
- 13) w rezerwacie określonym w § 9 używania ciężkiego sprzętu w pracach leśnych.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych:
J. Kozioł

78

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 22 marca 1989 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Polski Związek Motorowy”.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 lutego 1975 r. w sprawie uznania Polskiego Związku Motorowego za stowarzyszenie wyższej użyteczności (Dz. U. Nr 4, poz. 18) zarządza się, co następuje:

§ 1. W statucie Polskiego Związku Motorowego, sta-

nowiącym załącznik do zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 lutego 1975 r. w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Polski Związek Motorowy” (Monitor Polski Nr 9, poz. 47 i z 1979 r. Nr 1, poz. 4), wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 41 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 oraz dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Zarząd Główny może nadać tytuły honorowe: Prezesa (Wiceprezesa, Skarbnika, Sekretarza Generalnego) Zarządu Głównego — członkom Prezydium Zarządu Głównego, którzy w okresie co najmniej 10 lat, pełniąc wymienione funkcje, szczególnie zasłużyli się dla Związku; członkowie, którym nadano tytuły honorowe, mogą brać

udział w posiedzeniach Zarządu Głównego oraz wykonywać zadania zlecone przez Zarząd Główny.”

2) w § 57 po wyrazie „Postanowienia” dodaje się wyrazy „§ 41 ust. 2 i”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: C. Kiszczak

79

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 22 marca 1989 r.

w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Polskie Towarzystwo Lekarskie”.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1980 r. w sprawie uznania Polskiego Towarzystwa Lekarskiego za stowarzyszenie wyższej użyteczności (Dz. U. Nr 16, poz. 56) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się statut stowarzyszenia wyższej użyteczności „Polskie Towarzystwo Lekarskie”, stanowiący załącznik do zarządzenia.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 października 1980 r. w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Polskie Towarzystwo Lekarskie” (Monitor Polski Nr 26, poz. 139).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: C. Kiszczak

Załącznik do zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 marca 1989 r. (poz. 79)

STATUT POLSKIEGO TOWARZYSTWA LEKARSKIEGO

Rozdział 1

Postanowienia ogólne

§ 1. Polskie Towarzystwo Lekarskie (PTL), zwane dalej „Towarzystwem”, jest stowarzyszeniem wyższej użyteczności i posiada osobowość prawną.

§ 2. 1. Terenem działalności Towarzystwa jest obszar Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Siedzibą władz naczelnych Towarzystwa jest m. st. Warszawa.

§ 3. Towarzystwo może powoływać oddziały wojewódzkie i koła według zasad określonych w dalszych postanowieniach statutu.

§ 4. Towarzystwo może być członkiem krajowych i międzynarodowych organizacji społecznych o tych samych lub podobnych celach działania.

§ 5. Towarzystwo posiada prawo używania odznak i pieczęci według wzorów zatwierdzonych przez właściwe organy administracji państwowej.

§ 6. Towarzystwo opiera swoją działalność na pracy społecznej członków.

Rozdział 2

Cele i środki działania

§ 7. Celem Towarzystwa jest:

1) rozwijanie wiedzy lekarskiej,

- 2) podnoszenie poziomu naukowego i kwalifikacji zawodowych lekarzy,
- 3) dążenie do zapewnienia właściwych warunków wykonywania zawodu lekarza,
- 4) kształtowanie zaangażowanych postaw społecznych i etycznych lekarzy,
- 5) szerzenie i doskonalenie zasad deontologii lekarskiej i dbałość o ich przestrzeganie,
- 6) popularyzowanie wśród społeczeństwa zasad higieny i ochrony zdrowia,
- 7) udzielanie pomocy młodym lekarzom rozpoczynającym pracę,
- 8) sprawowanie opieki nad zasłużonymi lekarzami i pozostałymi po nich członkami rodzin.

§ 8. Towarzystwo realizuje swoje cele przez:

- 1) organizowanie zjazdów, konferencji i posiedzeń naukowych,
- 2) organizowanie i udzielanie pomocy w zakresie doskonalenia zawodowego i etycznego lekarzy,
- 3) inicjowanie oraz prowadzenie działalności wychowawczo-zdrowotnej,
- 4) organizowanie konkursów na prace naukowe i przyznawanie nagród,
- 5) współuczestniczenie w organizowaniu społecznej służby zdrowia, rozwiązywaniu jej problemów i doskonaleniu